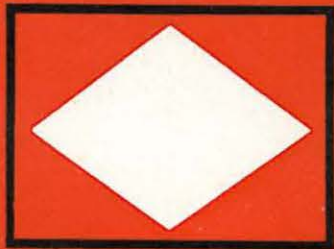

De uitlaat

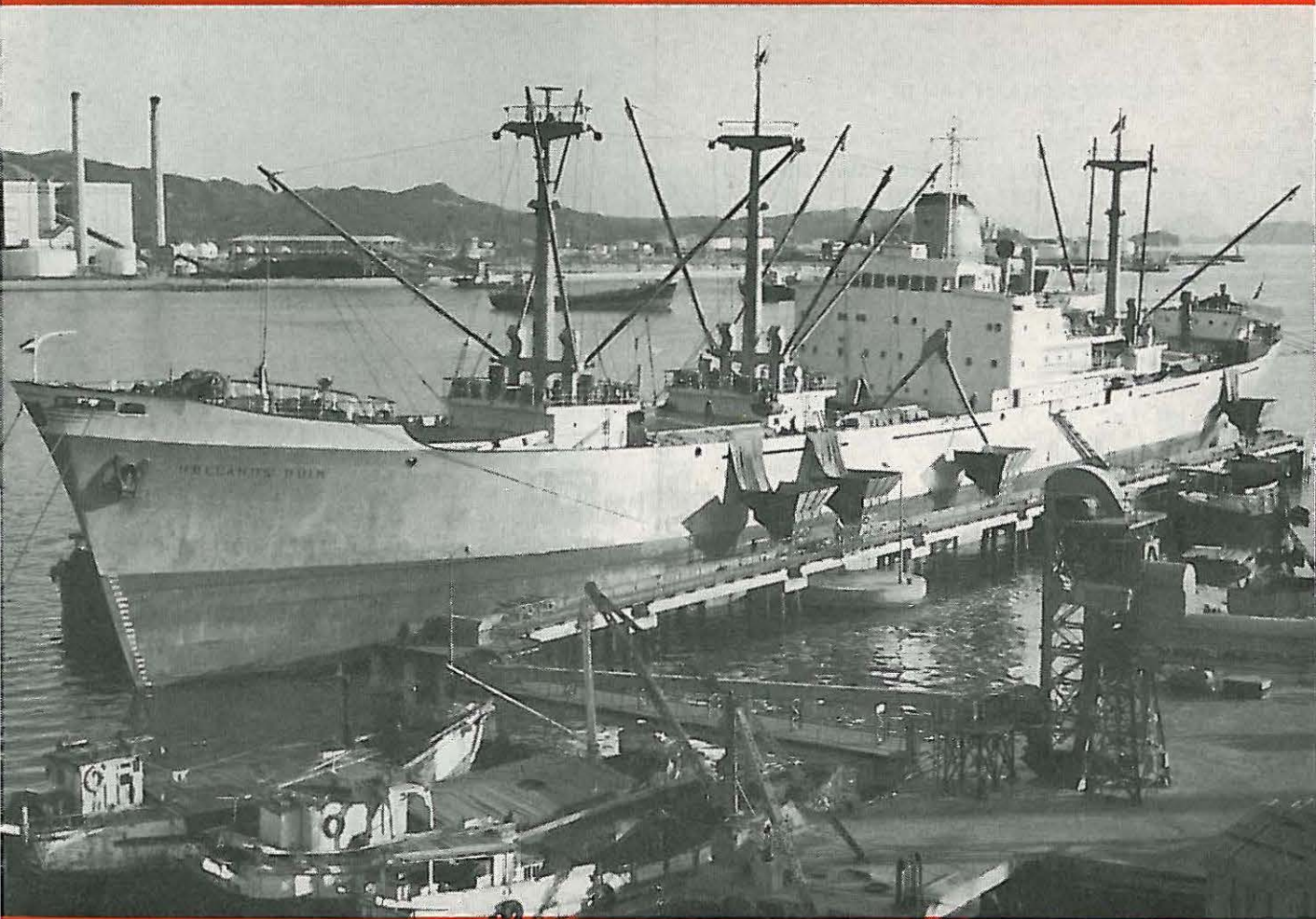

PERSONEELSORGAAN DER

N.V. KONINKLIJKE PAKETVAART-MAATSCHAPPIJ

N.V. NEDERLANDSE TANK- EN PAKETVAART MAATSCHAPPIJ

HOLLANDSE VRACHTVAART MAATSCHAPPIJ N.V.

H. M. Koningin Juliana

1909 – 30 april – 1965

(foto Max Koot)

De uitlaat

PERSONEELSORGAAN VAN DE

N.V. KONINKLIJKE PAKETVAART-MAATSCHAPPIJ
N.V. NEDERLANDSE TANK- EN
PAKETVAART MAATSCHAPPIJ
HOLLANDSE VRACHTVAART MAATSCHAPPIJ N.V.

Redacteur:
H. A. de Jong

Redactiecommissie:
G. J. Boom AS/PV - R. Romswinkel AS/P & A - J. M. van
Suylekom V.Z. - R. J. de Vries B.T.D.

Alle stukken „De Uitlaat” betreffende te adresseren:
De Redactie van „De Uitlaat” p/a N. V. Koninklijke Paket-
vaart-Maatschappij.
„Het Scheepvaarthuis” - Postbus 714 - AMSTERDAM

Foto voorpagina

Lossing te Misushima
Opname F. A. Pronk van Hoogeveen

VERLOOFD

H.K.H. Prinses Margriet en de Leidse student Pieter van Vollenhoven.

De redactie sluit zich gaarne aan bij de volgende door de Minister-President Marijnen gesproken woorden:

„Prinses, U hebt een bijzondere plaats in „ons hart. Wij houden van U, Uw geboorte „was als een lichtflits in de donkere oorlogsjaren. De koopvaardij, van oudsher „Hollands glorie, koos U als petekind. Uw „leven is met ons volk zo verknoopt, dat „Uw geluk ook ons geluk is. Uw vreugde is „onze vreugde.”

H.K.H. Prinses Margriet, door de Nederlandse koopvaardij als petekind geadopteerd, en haar verloofde, de Leidse student Pieter van Vollenhoven.
(foto Max Koot)

Bedrijfsnieuws

m.s. VAN CLOON

Omstreeks de 2e maart jl. brak aan boord van het Zweedse m.s. „LAKE ONTARIO” (8155 B.R.T., 7800 D.W.T., bouwjaar 1961) recht ten zuiden van Noumea (\pm 700 mijl van Brisbane) een brand uit in de machinekamer, de brug en de radiohut.

Op het S.O.S.-sein stoomden diverse schepen naar de plaats des onheils op, doch ons — in de Combinatie varende — m.s. „van Cloon” (Gezagvoerder J. Maan) slaagde erin het eerst vast te maken en een overeenkomst te treffen inzake het slepen naar Brisbane.

Begunstigd door goed weer verliep de sleepreis zeer vlot en arriveerden de 2 schepen de 7e maart jl. te Brisbane, in welke haven de „Lake Ontario” aan de eigenaren (Trelleborgs Angfartygs A/B., Trelleborg) opgeleverd kon worden.

Na ontvangst van verdere berichten hopen wij in een volgende UITLAAT iets naders over deze welgeslaagde redding van schip en lading te kunnen publiceren.

Het m.s. „Schouten” vertrok in vaarbeurt 3 van de Indonesië-China Service met overslaan van Tg. Priok — welke haven wegens congestie tijdelijk werd gesloten — van Makassar rechtstreeks naar Balikpapan, alwaar lading

voor Hong Kong werd overgenomen. Het m.s. „Keerkring” arriveerde in Hsinkang voor het geven van de tweede afvaart van China-havens naar Indonesië in eerdergenoemde Service.

Het m.s. „Bakongan” opende de nieuwe dienst Bangkok-Sibolga v.v. met een afvaart van laatstgenoemde West-Sumatraanse haven. Het m.s. „Sibigo” werd op 11 maart door de K.J.C.P.L. uit de Combinatie aan ons teruggeleverd. Het schip vertrok aansluitend hierop naar Rangoon voor een afvaart in de Rangoon-Malaysia dienst.

Het m.s. „Sambas” werd aan Vietfracht Hanoi opgeleverd voor het maken van een tweetal charterreizen op het traject Phnompenh/Sihanoukville-Haiphong/Hong Kong. De m.s.s. „Sanana”, „Siaoe” en „Silindoeng” vonden emplooi in het vervoer van lading tussen Indonesië en Hongkong/Bangkok.

Het m.s. „Siberoet” laadde in vaarbeurt 85 van de Bay of Bengal dienst in Calcutta voornamelijk goenies voor Phnompenh.

In haar laatste vergadering heeft de Raad van Bestuur besloten aan aandeelhouders voor te stellen het dividend over het boekjaar 1964 te bepalen op 9% (vorig jaar 8%).

Ter gedachtenisse van ...

Moeizaam en bezweet beklom ik het steile pad en de nauwe trappen die naar ik wist leidden naar de ruïne van het oude Portugese kerkje van St. Paul daar bovenop de heuvel. Achter me en onder me lag het stadje Malakka, de nauwe kronkelende middeleeuwse straatjes vol voortschuifelende mensen en toeterende auto's. Het was feest in de stad en bij honderden waren ze gekomen uit de omliggende kampongs, de boeren, burgers en de buitenlui. Vergeten waren de rijstvelden, de rubbertuinen, de palmpiantages en het dagelijks werk, vergeten voor het feest van Chinees Nieuwjaar en Hari Raya Puasa.

Opgewekt drentelden ze in trossen door de straten, de Maleise schone en matrones in hun paasbeste kurong bajos als kleurrijke vlekken op een grijs stenen achtergrond. Van de Chinese huizen hingen roerloos de felrode vreugde banieren en linten omlaag. Doch je zag niet alleen dat het feest was, je voelde het. Bovendien rook je het aan de etenswalmen, die als onzichtbare wolken boven de ontelbare etensstalletjes hingen waar ijverige Chinezen onvermoeid de meest exotisch uitziende ingrediënten op houtskoolvuurtjes omtoverden tot uiterst smakelijke gerechten.

Maar hier bij het kerkje van St. Paul, gelegen te midden van het eeuwenoude kerkhof op de heuvel aan de baai van Malakka, was geen feest, slechts een vreemd aanvoelende contrasterende stilte. Hier slechts een oude Chinees, roerloos zittend op een nog oudere gedeeltelijk vergane grafzerk met even verderop een klaarblijkelijk afzondering zoekend paartje voor wie het heden in elkaanders ogen en de toekomst van elkaanders nabijheid kennelijk meer te bieden hadden dan het verre verleden van grafstenen en ruïne.

In gedachten verzonken en genietend van het panorama staarde ik over de baai. Daar onder mij meerde nu 559 jaren geleden in 1406 een Chinese ontdekkingsvloot. Het was één van de zeven vloeten geweest die de keizers gedurende de Ming dynastie in een periode van nauwelijks vijftig jaren de wereld in hadden gezonden. In vol ornaat en met pompeuze statie had Admiraal Cheng Ho zich met

geleide in zijn drakenboot naar de wal laten roeien. Vol ontzag had de Sultan de pracht en macht van de Chinezen aanschouwd. Vriendschap was er gesloten. Feesten waren er geweest en besprekingen gevoerd. Toen de vloot wederom het anker lichtte was Malakka een Chinees dominion. De influx der Chinezen was begonnen.

De schemering begon te vallen. Langzaam wandelde ik over het kerkhof naar de bouwvallen van het kerkje toen mijn oog viel op een door weer en wind afgesleten zerk. A.D. 1571 ontcijferde ik met moeite uit de vervaagde Latijnse tekst. A.D. 1571 ... De Portugezen ...

Het moet in het jaar 1514 net zo'n dag geweest zijn als vandaag, warm en zonnig. De kleine stipjes aan de horizon waren groter en groter geworden en uiteindelijk uitgroeide tot vreemd gevormde vaartuigen. Een toen admiraal Alfonso d'Albuquerque order had gegeven de zware massieve stokankers in het water te doen plonzen waren de Maleise en Chinese inwoners van de stad naar de waterkant gestroomd. De eerste Europeanen waren gekomen ... Onthutst had men gestaard naar die zwetende mannen in hun dikke kleren, naar de hellebaarden, zwaarden en musketten. Ontzet en verbijsterd geluisterd naar het gebulder van de scheepskanonnen waarmede Alfonso zijn aankomst ter waarschuwing onderstreepte. Het pleit was spoedig beslecht geweest. De sultan had gebogen, de koning van Portugal was nu de heerser. En onder de rusteloze ban van al deze nieuwigheid veranderde de stad. Het fort Famoza verrees, en de muren om de stad, én de toegangspoort Bastion Santiago én de bestuursgebouwen alsmede de stenen huizen, de kerk van St. Paul, en ... Steeds meer schepen kwamen van het verre machtige Portugal. Steeds meer schepen vertrokken tot het merk beladen met zijde, ivoor, goud en specerijen. De stad was machtig geworden. In de zeven paleizen tierde een soort tropisch hofleven, in de taveernen dronken de zeelieden en soldaten met hun Maleise en Chinese vrouwen Portugese wijn. Doch ook steeds meer graven vulden het kleine stille kerkhof op de heuvel, daar, waar de doden konden uitkijken over de dichte jungle vol olifanten en tijgers en over de zee, haast zover als Portugal.

In de schemering drongen nu de lichtjes door van de stad, van de auto's in de straatjes en van de schepen geankerd in de baai. Ik stapte het kerkje binnen. Alleen de muren stonden nog, met er tegen aan, netjes in het gelid, een aantal gerestaureerde grafstenen; grafstenen die lang geleden de graven tooiden van een aantal onzer voorouders.

Het was een hels lawaai geweest daar bij het Bastion Santiago in den jare 1641. De Hollanders waren gekomen! Van hun geankerde schepen hadden de sloepen met matrozen en kurassiers af en aan geroeid. Hel vlamden de twee in brand geschoten Portugese koopvaarders. Keer op keer bestormden de indringers de muren. Zwaarden, messen, pieken en hellebaarden ketsten en klonken als staal. Er was gevloekt, gebruld, gekrijsd en gejammerd door bebloede, bezwete, hakkende en hieuwende mannen, gevolgd door een overwinningsgehuil.

De Portugees was verdreven. Stilte was over de puinhopen van de verwoeste stad gedaald. Zwijgend en gelaten waren Maleier en Chinees van uit hun schuilplaatsen in de jungle teruggekeerd en het leven, het normale leven, had weer zijn loop hernomen.

De Hollanders kwamen en bleven, ze herbouwden de stad tot de sterkste vesting in het verre oosten. Hun stad, met zijn stadhuis, de kerk ernaast gelegen. Huis na huis verrees in de Jonkerstraat en in de Heerenstraat. De handel bloeide als nimmer te voren. Zes dagen goud, ivoor, specerijen en zijde voor de „Compagnie“; de zevende dag, de kerk, de bijbel voor God den Heer. Buiten de muren: de moerassen, het oerwoud en de zee, de tropen met een nimmer aflatende slopende vochtigheid. In hun hoofden de jacht op fortuin. In hun harten het rotsvaste Calvinistische vertrouwen.

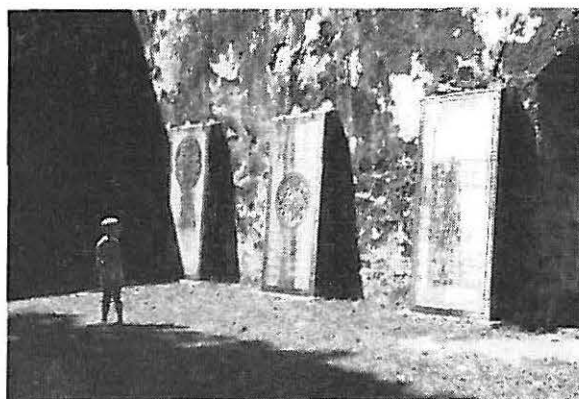

Het stadje Malacca.

Inkijk in de Heerenstraat. Rechts het „Raedthuys“.

(foto's A. C. ter Weer)

Ik draaide mij om en keek door de grote gapende deur-opening naar buiten. De oude Chinees was weg en het paartje daalde hand in hand de trappen af naar de stad van waar een toenemend dof rommelend geratel van vuurwerk de stilte van het kerkhof trachtte te verbreken.

In het kerkje was ik alleen met de grafstenen. Welk een geschiedenis verborg en openbaarde elk der pathetisch aandoende grafschriften...?

TER GEDACHTENISSE VAN
JUFFROU JOANNA DU MOULIN
HUYSVROUW VAN DE
HEER BALTHASAR BORT RAEDT
EXTRAORDINARIS VAN INDIA
GOUVERNEUR ENDE DIRECTEUR
DER STADT EN FORTRESSE
MALACCA
OVERLEDEN 17 MEERT 1676

Het was een mooie steen voorzien van een fier wapen. En met de volgende diep uitgehakte regelen wordt de arme Joanna ons voorgesteld,

JOANNA DU MOULIN RUST ONDER DESEN STEEN
DIE VROECH AL TOENSE JUIST TWEE MAANDEN EN
TWEEDAGEN MIN DRIEENTWINTIG JAEN HAD'S
WERELDPADS BETREKEN TEN UYTERSTE GERUST GE-
TROOST IN GODS BEDRIJF GEVOELDE SY GEEN
SMERT IN 'T SCHEYDEN UIT HET LYF

Hoe trots moet heer Balthasar, de machtige, zijn geweest toen zijn jonge bruid na die maandenlange en barre reis eindelijk voet gezet had in Malakka. En hoe gelukkig. Blijmoedig en flink had Joanna zich geschikt in de vreemde dingen in dit verre land met zijn nimmer aflatende broeiende hitte. Zondags waren zij tezamen in de draagstoel ter kerke gedragen en 's avonds zo tegen het ondergaan van de zon hadden ze gewandeld langs de wallen, genietend van het avondbriesje. Ze had geglimlacht over zijn enthousiasme toen hij zijn verzameling ivoorsnijwerk en Chinese scrolls had getoond en als ze langs kwam hadden de bedienden voor haar, Vrouwe Bort, vrouwe van de machtigste man van Malakka, eerbiedig het hoofd gebogen... Toen kwam de ziekte, één van die onbegrijpelijke kwalen, de koorts, de braken en het einde... Misschien hier op deze zelfde plaats had Balthasar gestaan toen de kurassiers zijn Joanna ten grave hadden gedragen. De mens wikt, God beschikt. Als eenzaam man had hij de stad verder bestuurd, had hij het goud, de zijde, de specerijen en het ivoor verder vergaard voor de Compagnie.

Maar zo af en toe, in de stilte van de schemering, had hij de heuvel beklommen en staan peinzen bij het graf van zijn jonge vrouw.

Ik wendde mij af, maar de stenen lieten mij niet meer los. In het valse maanlicht viel mijn oog op een andere zerk.

7.7.1655

OPPER COOPMAN IN DIENST DER ED. COMP.
REYNIER d'IEU

En hij, Reynier d'Ieu, had zo gedroomd van lange rustige jaren in het vaderland. Een riant buitenhuis aan de Vecht zou hij laten bouwen, weg, ver weg van die vervloekte broeiende hitte. Zelfs neef Adelbert, die stijve notaris, zou

tegen hem opkijken, tegen hem de ex-Opper Coopman van de Edele roemruchte Compagnie... Reynier vond zijn buitenhuis op de heuvel aan de baai van Malakka. De mens wikt, doch God beschikt.

Zoals ze gekomen waren gingen ze. De een scheep voor de lange reis terug, de ander voor eeuwig ten anker op het kerkhof van het kerkje van St. Paul. Maar ondanks de hitte, de ziektes en de ontberingen bleven ze komen de mannen van de Vereenigde Oostindische Compagnie, de Raeden Extraordinaris, de Opper en Onder Cooplieden, de zeelieden en de soldaten. En velen zagen het landje aan de Noordzee nimmer terug...

HIER LEYDT HET LICHAAM VAN

D'HEER JACOB SHAMIER ARMENSCHÉ KOOPMAN
DEWELCKE IS OVERLEDEN OP DEN 7DEN JULY ANNO
DOMINE 1774 IN DEN OUDERDOM VAN 29 JAEREN.

En het was toen zoals het nu is, vreugde en verdriet. Langzaam wandelde ik langs de opgestelde stenen, gegrepen door de historie, het maanlicht en de eenzaamheid daar in het kerkje van St. Paul op de heuvel aan de rand van de Stadt en Fortresse van Malakka,

9 MAART OVERLEDEN 1709

ZOONTJE EN VROUW VAN

DEN E.E. ACHTBARE HEER

PIETER ROOSELAAR RAAD EXTRAORDINARIS VAN INDIA
MITSGADERS GOEVERNEUR EN DIRECTEUR DESER STADT
EN FORTRESSE

In gedachten verzonken daalde ik de heuvel af. Roerloos staken de silhouetten van de kerk, de zerken en het geboomte af tegen de nachtelijke hemel. Heviger en heviger werd het knallen van het vuurwerk, afgestoken ter verdrijving van de boze geesten.

Achter mij de graven van hen die voor mij kwamen naar dit exotisch vreemde land en — vreemde gedachte — zonder wier komst ik mogelijk niet hier zou zijn. Voor mij het gonzende knallende heden van 1965. Een feestende menigte in de tropen. Een tropen met airconditioned huizen en kantoren, met elektrisch licht en stromend water, met ziekenhuizen en gezondheidsdiensten, maar toch altijd ook de tropen van dat zelfde verre oosten dat hen, zoals mij, tot zich trok en niet alleen om het gewin.

De mens wikt en God beschikt.

H. J. J. Nietzman

Wat moeten wij doen of nalaten bij een aanrijding?

De toeneming van de verkeersdichtheid op de Nederlandse rijkswegen (in 1964 het dubbele van 1955) heeft ook een toeneming van de verkeersongevallen tot gevolg gehad. Hoewel het persoonlijk leed dat hieruit voortvloeit veelal het zwaarst weegt, willen wij ons in dit artikel beperken tot de zgn. „casco-schaden“.

Het mag als algemeen bekend worden verondersteld, dat iemand die door zijn schuld aan een ander schade toebrengt deze schade dient te vergoeden. Door de invoering van de Wet Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen (W.A.M.) die 1 januari 1965 is ingegaan, is iedere eigenaar van een auto, motor- of bromfiets verplicht een W.A.-verzekering te sluiten.

Aangezien bij verkeersongevallen lang niet altijd de juiste procedure wordt gevolgd, komt het nogal eens voor dat de benadeelden somtijds niet of op onvoldoende wijze schadeloos worden gesteld. Daar bovendien de te volgen gedragslijn in het buitenland op bepaalde punten kan afwijken van de in Nederland gebruikelijke procedure, komt het ons speciaal ten behoeve van de verlofgangers gewensd voor met betrekking tot de schade-behandeling enige richtlijnen aan te geven.

Indien u door een ander schade en/of letsel wordt toegebracht, verdient het in de eerste plaats aanbeveling (voor zover de omstandigheden zulks althans toelaten), de politie in te schakelen en proces-verbaal te laten opmaken. Verzuimt men dit echter te doen dan kunnen assuradeuren zich op het standpunt stellen dat hun belangen zijn geschaad met alle voor de verzekerde vervelende consequenties van dien.

Het aansprakelijk stellen van degene die de schade heeft veroorzaakt, dient men over te laten aan de assurantiemaatschappij waarbij men is aangesloten. Voorts verdient het aanbeveling te informeren naar de naam en het adres van de assuradeur van de tegenpartij, hetgeen de schade-afwikkeling kan bespoedigen.

Omgekeerd geldt echter, indien u schade toebrengt aan derden of eigendommen van derden (zogenaamde W.A.-schaden, met auto, motorfiets, bromfiets of scooter) dat u

zich in geen geval omtrent de schuldvraag mag uitlaten, geen aansprakelijkheid mag erkennen of enige toezegging tot schadevergoeding mag doen, zelfs al is de schuldvraag aan geen twijfel onderhevig.

Vorenbedoelde eis van assuradeuren zal in de praktijk vooral wanneer men met een geagiteerde tegenpartij te doen heeft niet zo eenvoudig te realiseren zijn. De verzekerde dient in dergelijke gevallen echter de nodige zelfbeheersing op te brengen en de benadeelde partij op voorkomende wijze naar zijn assuradeuren te verwijzen. Vervolgens moet men zo spoedig mogelijk zijn eigen assuradeuren verwittigen. In eerste aanleg kan worden volstaan met een telefonische mededeling.

Voorts hebben verzekerden in het algemeen gesproken — afgezien van het tijdig betalen van de verschuldigde premie — nog de navolgende verplichtingen, welke meestentijds nader staan omschreven in de zgn. „kleine lettertjes“ in de polissen:

Ingeval van schade dient al het mogelijke gedaan te worden om schade te beperken of uitbreiding te voorkomen. Er mag bijv. niet met een beschadigde auto (of bromfiets) worden gereden, indien dit de schade kan verergeren. Bij schade aan motorrijtuigen mag niet eerder met reparatie worden begonnen, alvorens een expert van assuradeuren in de gelegenheid is gesteld de schade te taxeren. Ingeval van diefstal dient de verzekerde al datgene te doen wat redelijkerwijs van hem mag worden verlangd tot opsporing van het gestolene.

Eventuele correspondentie welke van politie, justitie of tegenpartij mocht worden ontvangen dient onverwijld onbeantwoord aan de (eigen) assurantiemaatschappij te worden doorgezonden.

Zoals uit bovenstaande valt af te leiden bespaart men zichzelf en anderen door schadevrij te rijden veel ergeren en rompslomp. Ook hier geldt „voorkomen is beter dan genezen“.

Wij hopen echter dat deze leidraad ertoe zal bijdragen dat de verzekerde in voorkomende gevallen zijn belangen zo effectief mogelijk zal kunnen behartigen.

Trincomalee, een kleine havenplaats aan de Oostelijke kust van het eiland Ceylon, is voor het eerst door het m.s. „Straat Lombok” aangelopen op 8 februari 1965.

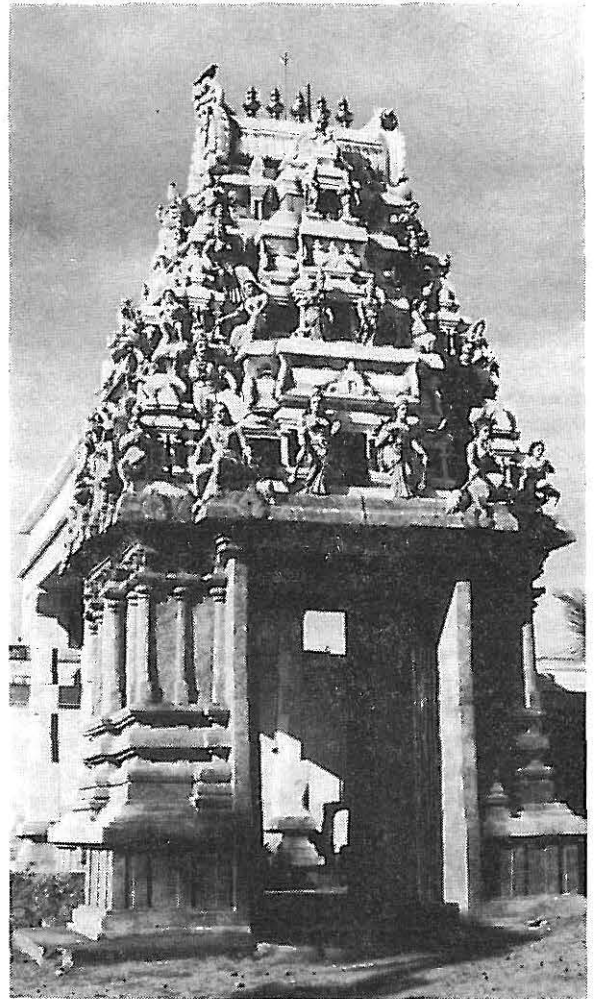
Deze prachtig beschutte haven en de vele eilandjes in zijn baai, heeft lang geleden de aandacht van onze zeilende voorvaders getrokken. Het „sterke” bewijs hiervan is te vinden, wanneer men het oude „Fort Frederick” passeert. Deze vesting, die eens de veiligheid van onze voorvaders heeft moeten waarborgen, dateert van 1675 en de wallen zijn nog verbaasd goed intact.

Door de poort van dit fort gaande, passeert men militaire barakken en bereikt men op een heuvel een Hindoestaanse tempel, een pronkstuk van Trincomalee.

Hiermede houden de bezienswaardigheden niet op: er zijn nog een aantal kerken, een Boedhistische tempel en 7 mijl landinwaarts is een plaats tegen een heuvel gelegen, waar verscheidene bronnen naast elkaar water bevatten van zeer verschillende temperaturen. Volgens zeggen is dit water rijk aan calcium.

Eind december 1964 is Trincomalee verrast door een typhoon, de eerste sinds 70 jaren, welke vele mensen het leven heeft gekost, daken van gebouwen rukte en bomen ontwortelde. Er wordt nog met man en macht gewerkt om een Marinepatrouille vaarttuig tijdens hoogwater vlot te krijgen. Vele vaartuigen en lichters zijn ten onder gegaan. De meeste littekens, toegebracht aan dit oude plaatsje, zijn echter reeds vervaagd.

W. J. A. van Alebeek

Beste foto van de maand

M.s. Straat Lombok te Bunbury
Opname 2e stuurman W. J. A. van Alebeek

Scheepsposities

N.T.P.M.

m.s. „Senegalkust“	Freetown	± 15-4-65
m.s. „Congokust“	Douala	± 15-4-65
m.s. „Zuiderkerk“	Dar es Salaam	± 20-4-65
m.s. „Sloterkerk“	Mombasa	± 15-4-65
s.s. „Munttoren“	Rio Grande	± 26-3-65
s.s. „Westertoren“	P. Bukom (Singapore)	± 5-4-65

H.V.M.

m.s. „Hollands Diep“	ETA Whampoa	6-4-65
m.s. „Hollands Duin“	ETA Japan	12-4-65
m.s. „Hollands Dreef“	ETA Vancouver	7-4-65

DE CONCURRENT

Hier dan nog een tweede belevenis aan boord van de K.P.M.-stomer „Van Overstraten“ onder kapitein Seepers (zie de Uitlaat februari 1965), en wederom een reis van Menado naar Gorontalo. Het was in de jaren 1934-35 dat de K.P.M. zware concurrentie ondervond van charter-schepen. Een van de grootste coprahandelaren in Gorontalo, Po Keng Hoo, liet geregeld Noorse of Engelse „tramp“-schepen komen om in Gorontalo ineens 8.000 tot 10.000 tons copra naar Europa te verladen.

De avond na ons vertrek uit Menado deelde de kapitein ons mede, dat we reeds de volgende middag in Gorontalo zouden zijn, inplaats van ongeveer 14 uur later als in de dienstregeling aangegeven. Hij gaf geen uitleg voor deze haast, doch hem kennende, namen we zonder meer aan dat hij ergens op de kust op jacht zou willen gaan. Gorontalo heeft een nauwe, lastige rede, waar een sterke stroom zeewaarts staat door de aldaar uitmondende Gorontalo-rivier. Een zeeschip moet er tot dicht onder de kust het trechtervormige water instomen en dan listiglijk snel draaien om precies tussen de twee boeien te komen, waaraan het met de neus naar zee wordt vastgelegd. En er kan daar maar één schip op de rede liggen, niet meer.

vervolg op pag. 12

MUTATIES HOOFDWERKTUIGKUNDIGEN

K.P.M.

J. W. Verwey ex RV naar IS/TD Singapore	25-1-65
W. H. van der Poel ex RV naar m.s. „Sibigo“	20-2-65
J. J. Pieterse (dd. Hfd.wtk.) ex m.s. „Sibigo“ naar m.s. „Waikelo“ (dd. Hfd.wtk.)	20-2-65
B. van Riessen (dd. Hfd.wtk.) ex m.s. „Waikelo“ met RV	20-2-65

N.T.P.M.

C. Schoemaker ex verlof naar m.s. „Sloterkerk“	18-2-65
W. Starreveld ex m.s. „Sloterkerk“ met verlof	19-2-65
A. A. Egas ex verlof naar m.s. „Congokust“	24-2-65
C. Boeklagen td. Hfd.wtk. ex m.s. „Congokust“ met studieverlof	25-2-65

PROMOTIES:

K.P.M.

Technisch varend personeel.

J. A. J. Pauwe tot 2e Werktuigkundige m.i.v. 1-1-65

N.T.P.M.

Technisch varend personeel.

M. Meulenberg tot 5e Werktuigkundige m.i.v. 21-9-64

Hartelijk gelukgewenst

*Alle herplaatsten: goede vaart
Alle verlofgangers: een prettig verlof*

MET VERLOF GEGAAN

K.P.M.

14-2-65 5e Wtk.		
G. J. van Tellingen	uit Singapore	RV/SV
17-2-65 5e Wtk. J. Ch. Römer	uit Hong Kong	RV/SV
17-2-65 5e Wtk. F. A. Spoor	uit Sydney	RV
22-2-65 2e Stm. W. Kerkhof	uit Singapore	RV/SV
24-2-65 2e Wtk. B. van Riessen	uit Hong Kong	RV/SV
24-2-65 2e Wtk. J. L. Schijfsma	uit Hong Kong	RV/SV
10-3-65 2e Wtk. Ch. J. Hulst	uit Hong Kong	RV/SV

N.T.P.M.

23-2-65 5e Wtk. J. L. Menninga	ex m.s. „Senegalkust“
27-2-65 3e Wtk. J. van Sluijs	ex m.s. „Zuiderkerk“ SV
28-2-65 2e Stm. R. P. Rodenboog	ex m.s. „Zuiderkerk“ SV
28-2-65 5e Wtk. A. J. W. Scholten	ex m.s. „Zuiderkerk“ SV
4-3-65 4e Stm. W. E. H. Th. Böck	ex m.s. „Senegalkust“
5-3-65 2e Stm. L. C. van Kooten	ex s.s. „Westertoren“ ZV
6-3-65 1e Stm. R. Edsen (KPM)	ex m.s. „Senegalkust“
6-3-65 4e Wtk. J. den Hollander	ex m.s. „Senegalkust“ SV
13-3-65 3e Wtk. J. L. v. d. Valk	ex m.s. „Congokust“ SV
13-3-65 5e Wtk.	
J. J. N. Bosschaart	ex m.s. „Congokust“

Een prettig verlof toegewenst

MUTATIES GEZAGVOERERS

K.P.M.

W. C. Mulder ex RV naar m.s. „Van Riebeeck“	22-2-65
J. Ch. Beynon ex m.s. „Van Riebeeck“ naar m.s. „Van Heemskerck“	22-2-65
P. Starkenburg ex m.s. „Van Heemskerck“ met RV.	22-2-65
R. E. J. van Dijk ex RV naar m.s. „Keerkring“	23-2-65
J. de Jong ex m.s. „Keerkring“ met RV	23-2-65
W. F. Klute ex RV naar m.s. „Waibalong“	10-3-65
F. E. de Nieuwe (dd. Gezagv.) ex m.s. Waibalong met RV	10-3-65

N.T.P.M.

B. J. Hennephof ex verlof naar m.s. „Senegalkust“	19-2-65
W. J. Bos ex m.s. „Senegalkust“ naar m.s. „Congokust“	23-2-65

NA VERLOF VERTROKKEN

K.P.M.

12-2-65 Wtk. L. L. A. Flem (Kuala Lumpur) m.s. „Van Noort“
19-2-65 3e Wtk. E. A. J. de Vries (Singapore) m.s. „Sambas“

21-2-65 3e Stm. P. F. Bijl (Hong Kong) m.s. „Keerkring“
 11-3-65 1e Stm. J. Ozinga (Hong Kong) m.s. „Schouten“
 13-3-65 2e Stm. J. Kwakman (Sydney) m.s. „Sinabang“
 15-3-65 2e Stm. H. Schuitemaker (Singapore) m.s. „Sabang“
 15-3-65 5e Wtk. A. K. Bok (Mombasa) m.s. „Van Riebeeck“
 19-3-65 1e Stm. Th. H. Rappard (Singapore) m.s.
 „Straat Lombok“

Goede wacht en behouden vaart

Jubileum

A. Roskam
 Scheepsbouwkundig Opzichter
 25 jaar
 1 Mei 1965

De redactie biedt U haar hartelijke gelukwensen aan.

NA VERLOF GEPLAATST

N.T.P.M.

9-3-65 2e Stm. G. J. Tuinstra m.s. „Congokust“
 K.P.M.-er tijdelijk bij N.T.P.M. gedetacheerd:
 5e Werktuigkundige J. G. Krooshoop m.s. „Senegalkust“
 5-3-65

Goede wacht en behouden vaart

GESLAAGD VOOR HOGER DIPLOMA

K.P.M.

3e Wtk. E. A. J. de Vries	10-2-65 B
5e Wtk. T. C. Bergenhenegouwen	10-2-65 A
5e Wtk. J. Hendriks	15-2-65 A
3e Wtk. G. Perik	16-2-65 B
4e Wtk. H. C. Ravensleyn	17-2-65 B
3e Wtk. G. Barendregt	17-2-65 B
3e Wtk. J. J. Glas	19-2-65 B
3e Wtk. J. A. J. Paauwe	22-2-65 B
3e Stm. G. Verkroost	25-2-65 S II
5e Wtk. J. Wesselius	9-3-65 A

N.T.P.M.

5e Wtk. M. Meulenberg 21-9-64 VD.

Onze gelukwensen met het behaalde succes

HUWELIJKEN:

K.P.M.

5e Werktuigkundige J. G. Krooshoop en Mej. W. G. J. M. Bartelink, ddo. 11-2-65 te Oldenzaal.
 5e Werktuigkundige C. van der Vring en Mej. B. G. Elles, ddo. 19-2-65 te Utrecht.
 2e Stuurman H. Steenvoorden en Mej. F. I. E. M. Droogh, ddo. 24-2-65 te Oegstgeest.

Proficiat en „behouden vaart“

NIEUWE K.P.M.-MERTJES

Singapore, 20-1-65: Ellen, dochter van 1e Stuurman A. Bikker en Mevrouw J. Bikker-Hekker.

Lochem, 23-1-65: Maarten Albert Jan, zoon van 2e Stuurman O. E. A. Vermeulen en Mevrouw A. C. J. Vermeulen-Woltjer.

Culemborg, 28-1-65: Margreet, dochter van 3e Werktuigkundige B. G. Hakstege en Mevrouw G. R. Hakstege-van de Meent.

Purmerend, 2-2-65: Erwin Eduard, zoon van de heer E. A. Francissen (Amsterdam-kantoor) en Mevrouw E. L. Francissen-Rottier.

Den Haag, 13-2-65: Arthur Cornelis, zoon van 2e Stuurman C. H. P. te Lintelo en Mevrouw N. C. C. te Lintelo-Rodrigues.

Sydney, 18-2-65: Marjolein Elizabeth Maria, dochter van 4e Werktuigkundige G. Timmer en Mevrouw M. L. Timmer-Speet.

Haarlem, 5-3-65: Maria Theresia, dochter van 3e Werktuigkundige J. J. van Dillewijn en Mevrouw M. van Dillewijn-Christoffels.

Welkom in de „familie“

IN MEMORIAM:

Gepensioneerd Hoofdwerktuigkundige H. O. J. J. Veen overleed ddo. 11-2-65 te Oegstgeest, in de leeftijd van 80 jaar.

Gepensioneerd Employé C. R. van Liebenstein overleed ddo. 2-3-65 te Amsterdam, in de leeftijd van 57 jaar.

Gepensioneerd Employé J. Ott overleed ddo. 6-3-65 te Enkhuizen, in de leeftijd van 61 jaar.

Zij rusten in vrede.

Familiegroeten
s.s. Westertoren

De Wereldomroep is bijna toe aan haar 1000e opname van het „Schip van de Week”; dat zal dan een feest worden.

Voor ons was het op donderdag 11 maart j.l. de 932e opname, ditmaal bestemd voor acht opvarenden aan boord van het s.s. „Westertoren”, varende bij Calcutta.

Alle familieleden, hoewel in het begin wat onwennig rondkijkende, waren met elkaar al spoedig in een geanimeerd gesprek gewikkeld, zodat de groeten er 's middags vlot uitkwamen.

Shaula van bijna 5 jaar, dochtertje van 1e stuurman W. Benink, had een liedje over China voor Papa; ze zong — zij het met een kleiner volume — zeker zo mooi als Rita Corita, die met begeleiding van het Kwintet o.l.v. Johnny Holshuysen enkele liedjes ten gehore bracht.

Als gastvrouw was weer aanwezig Teddy Scholten en als omroeper Bert Steinkamp, een waardig remplaçant van Guus Weit-
zel, die i.v.m. de verloving van Prinses Margriet, het petekind van de koopvaardij, die dag elders moest zijn.

Van het Amsterdamkantoor was de heer P. Hoekstra als gast aanwezig, terwijl voorts als gasten waren uitgenodigd gezagvoerder J. P. van Haeften met zijn vrouw en zontje. De heer van Haeften kon als ex gezagvoerder van het s.s. „Westertoren” vele vragen van familieleden beantwoorden.

vervolg pagina 9

Het tijdig bezetten van die enige ligplaats bleek de reden van kapitein Seepers' haast. Dat hoorde ik twee dagen later van de plaatselijke K.P.M.-agent. Deze laatste had bij geruchte vernomen, dat Po Keng Hoo een charter liet komen, welk schip waarschijnlijk even voor het voor de „Van Overstraten” vastgestelde tijdstip te Gorontalo zou aankomen, en had dit bericht aan zijn hoofdkantoor doorgegeven. Kapitein Seepers werd ingelicht, en die had dus zijn maatregelen genomen en gezorgd dat hij tijdig de enige ligplaats had ingenomen.

In de vroege ochtend na onze aankomst, verscheen het charterschip voor Gorontalo, en het zou, zolang de „Van Overstraten” op de boeien lag — en die maakte helemaal geen haast met het lossen en laden! — op zee moeten blijven kruisen. Vertegenwoordigers van Po Keng Hoo hadden de avond tevoren getracht te onderhandelen opdat de K.P.M. de ligplaats zou vrij maken, doch gezien de concurrentie kon de K.P.M. daar niet op ingaan. Een dag buitengaats kruisen betekende voor het charter extra onkosten aan brandstof, en blijkbaar voelde de kapitein van dat schip daar niets voor, en hij moet zoiets gedacht

hebben van: „Ik, die gewend ben alle zeven wereldzeeën te bevaren, zal die kapitein van dat Nederlands lokaaltje even laten zien dat een ervaren zeeman overal voor anker kan gaan en zuinig met zijn brandstof is”. Het charter voer daarop het trechtervormige water voor Gorontalo binnen, om een eind opzij van de „Van Overstraten” voor anker te komen.

Nu schijnen de oevers van die trechter zeer steil in zee af te dalen, terwijl, zoals gezegd, er een sterke stroom zeewaarts staat. Het charter schijnt het met één anker te hebben willen volbrengen, en het moest tot vlak bij de kust komen voor het anker grond kreeg, doch de sterke stroom zorgde er voor dat het geen voldoende houvast kreeg. Daarop wierp het charter ook zijn tweede anker uit... en toen gebeurde het dat de twee ankerkettingen verward raakten, beide braken en twee ankers met stukken ketting gingen verloren. Een schadepost van enkele duizenden guldens en bovendien de onkosten voor het buitengaats blijven kruisen tot de „Van Overstraten” tegen de avond Gorontalo verliet voor zijn verdere reis de Tominibocht in.

Dit was een van die facetten van de strijd die de K.P.M. in die jaren heeft moeten voeren om verzekerd te zijn van voldoende lading op de lijnen die zij contractueel moest bevaren.

G. C. W. CHR. TERGAST